

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАПрН УКРАЇНИ НІНИ РОМАНІВНИ НИЖНИК

24 лютого на 66-му році життя передчасно перестало битися щире серце відомого в нашій країні правника, визначного фахівця з державного управління, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України Ніни Романівни Нижник.

Ніна Романівна народилася 27 вересня 1951 р. у м. Києві, де і прожила все своє життя. Вищу освіту здобула на юридичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка), який успішно закінчила у 1977 р. Ще будучи студенткою, Ніна Романівна розпочала свою професійну діяльність, працюючи юрисконсультантом тресту «Буддеталь» Головкиївміськбуду.

У 1985 р. Н. Р. Нижник була обрана депутатом Печерської районної Ради народних депутатів м. Києва, де до 1987 р. виконувала обов'язки секретаря виконкому.

Із дитинства її вабила науково-педагогічна діяльність. Працюючи юрисконсультантом, Ніна Романівна почала збирати матеріали, які стосувалися правового забезпечення діяльності будівельних організацій. Науковий пошук було успішно завершено 1984 р., коли молода вчена успішно захистила кандидатську дисертацію на

тему «Організаційно-правові питання управління матеріально-технічним забезпеченням житлово-цивільного будівництва». Захист дисертації та робота у сфері місцевого самоврядування спонукали Н. Р. Нижник перейти на педагогічну роботу. У 1987 р. вона стала працювати старшим викладачем,

а згодом виконувачем обов'язків доцента, старшим науковим співробітником Київського інституту політології та соціального управління.

Перебудовчі процеси, які переживала країна, призвели до зміни підходів в організації роботи державних органів. Держава потребувала молодих демократично налаштованих науковців-практиків, які б могли

проводити реформування сфери державного управління. Одним із таких вчених була Н. Р. Нижник. У 1990 р. вона стала докторантом Академії суспільних наук при ЦК КПРС (м. Москва). Дослідницький хист і працьовитість дозволили їй 1992 р. захистити докторську дисертацію на тему «Правове регулювання державно-управлінських відносин».

Повернувшись 1992 р. у рідний Київ, Ніна Романівна працює на посаді провідного наукового співробітника Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, де поступово перетворюється на одного з найпідготовленіших, найкваліфіко-

ваніших в Україні фахівців у сфері державного управління.

У 1995 р. Н. Р. Нижник запропонували посаду завідувача кафедри державного управління і менеджменту в Українській академії державного управління при Президентові України, а згодом першого проректора. З 2006 р. по 2015 р. вона очолювала відділ моніторингу ефективності законодавства Інституту законодавства Верховної Ради України.

З 2015 р. і до раптової смерті Ніна Романівна працювала професором кафедри теорії права та держави Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України.

За своє тернисте життя Н. Р. Нижник написала понад 400 наукових праць, з яких 18 одноосібних та колективних монографій з проблем державного будівництва, публічного управління, конституційного та адміністративного права та публічної служби. Ніна Романівна брала активну участь у підготовці проектів Концепції адміністративної реформи в Україні, Стратегії реформування державної служби в Україні, проектів змін і доповнень до законів України.

За час науково-педагогічної роботи вона активно допомагала молодим науковцям торувати свій шлях у науку. Не маючи власної сім'ї, вона віддала своїм учням власні знання та нерозтрачену материнську любов. Своїм вчителем її називають 18 докторів та 32 кандидати наук.

Наукові та педагогічні досягнення Ніни Романівни були високо оцінені державою та колегами-науковцями. У 1991 р. вона отримала вчене звання доцента, а через п'ять років — вчене звання професора. У 2002 р. її обрали членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук

України). У 1999 р. Н. Р. Нижник стала заслуженим юристом України.

Була нагороджена Почесною грамотою Головного управління державної служби при Кабінеті Міністрів України (1999), Подякою Президента України (2001), подякою Кабінету Міністрів України (2001), Відзнакою Головного управління державної служби України — нагрудний знак «Державна служба України, за сумлінну працю» (2001), орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня Української православної церкви Київського патріархату (2001), нагрудним знаком «Знак пошани Київського міського голови» (2003), медаллю «За сприяння в охороні державного кордону України» Державної прикордонної служби України (2007) та орденом Княгині Ольги III ступеня (2015).

На яких би посадах не працювала Ніна Романівна — від юрисконсульта й до професора — вона завжди користувалася заслуженою повагою та авторитетом серед колег, учнів і студентів, адже була не тільки визначним ученим, висококваліфікованим педагогом, а й скромною, порядною, добродушною людиною. Активною, відданою науці, щедрою на нові ідеї, постійно готовою надати допомогу знали Н. Р. Нижник її учні й ті, кому вона щирою порадою, теплим словом сприяла у сходженні крутими стежками наукового пошуку. У Вічність пішла людина великого серця, розуму, самовідданої праці. Світла пам'ять про Ніну Романівну Нижник назавжди залишиться у серцях тих, хто її знав.

Керівництво Університету державної фіскальної служби України, Навчально-наукового інституту права, колектив кафедри теорії права та держави, студенти та науковці університету висловлюють сердечне співчуття рідним і близьким Ніни Романівни та сумують разом із ними.